

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37805

гр. София, 30.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
закрито заседание на 30.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **11971** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от Административния процесуален кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 1, изр. второ вр. чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба Х. Г. (Н. Г.), [дата на раждане] в [населено място], Република Т., ЛНЧ [ЕГН] срещу Заповед рег. № 5364з – 5550 от 11.09.2026 г. издадена от оперативен дежурен в ОДЦ в Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и чл. 13 вр. чл. 8, ал. 2 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак е настанен принудително в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“ – Любимец до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация за изпълнение на наложена му принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, която да се изпълни до страна на произход Т., за срок до 6 месеца, считано от датата на фактическото настаняване.

В жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорения административен акт. В депозираната допълнителна жалба се сочи, че наложената принудителна административна мярка по чл. 41, т. 4 вр. чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ и принудителното настаняване в СДВНЧ причиняват на жалбоподателя значителни и трудно поправими вреди – влошават допълнително здравословното му състояние при налични психологични и психични проблеми, и тежка инфекция на зрението. Като доказателства към допълнителната жалба са представени заверени копия на Медицинско направление, издадено на 21.09.2026 г. от Очен кабинет в СДВНЧ Любимец – д-р И. Х., офталмолог с отразена диагноза „кератоконюнктивит на лявото око“, резултати от извършения преглед, рецепта с назначена медикаментозна терапия и назначен контролен преглед след 7 дни, Решение № В-244 от 20.10.2025 г. на директор на РПЦ – С. при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е било разрешено на жалбоподателя да се настани на избран от него адрес в [населено място] за времето на провеждане на производството по молбата

му за международна закрила, Договор за наем от 19.09.2025 г. на недвижим имот находящ се в [населено място].

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства към жалбата и документите от административната преписка, счете искането по чл. 166, ал. 4 от АПК за процесуално допустимо.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда възможност по искане на оспорващия, допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на административен акт да бъде спряно когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол. Принудителното настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци, на основание чл. 46а, ал. 1, изр. второ от ЗЧРБ подлежи на съдебен контрол, доколкото специалният закон не предвижда ограничения. Упражненото право на жалба срещу заповедта за настаняване в преклузивния 14-дневен срок е условие за допустимост на искането за спиране на предварителното изпълнение.

Разгледано по същество – искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

В хипотезите, при които нормативно е предвидено предварително изпълнение на административен акт законодателят презюмира наличието на една или повече от визираните в чл. 60 от АПК предпоставки. В конкретния казус административният орган се е позовал на опасността от укриване и възпрепятстване изпълнението на наложената принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. Тази опасност е обоснована от данните за личното поведение на жалбоподателя – напускане територията на страната след приключване на производството по молбата за закрила не през определените за целта места, без да е установена самоличността му, което е предпоставило и последващото връщане от Конфедерация Швейцария, на основание чл. 8 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак.

За да се спре предварителното изпълнение съдът следва да установи наличието на такива нови факти и обстоятелства, които сочат, че то създава условия за причиняване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия. Вредите могат да бъдат и неимуществени, но следва да имат такова отражение за жалбоподателя, че трудно да могат да бъдат поправени. Негова е доказателствената тежест да установи наличието на такива нови факти и обстоятелства, изискване на чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК, и на прякото им отрицателно въздействие в правната му сфера.

В настоящия казус от жалбоподателя се твърди, че в резултат на предварителното изпълнение на принудителното му настаняване в СДВНЧ ще настъпи сериозно увреждане на здравословното му състояние. Представените доказателства към допълнителната жалба не дават основание на съда да приеме, че съдържат данни за подобно увреждане, а още по – малко са противопоставими на защитения обществен интерес. На жалбоподателя е оказана съответна на здравословното му състояние специализирана медицинска помощ, непосредствено след привеждането в СДВНЧ – Любимец – проведен е преглед от офталмолог и е предписано медикаментозно лечение. По отношение на останалите твърдени в жалбата психични и психологични увреждания на здравето, не са представени доказателства.

Приложеният към жалбата документ на чужд език е без превод на български, в нарушение на изискванията на чл. 14, ал. 3 от АПК, но е и с дата, предхождаща издаването на обжалваната заповед, поради което не може да се ползва като доказателство за новонастъпило обстоятелство, по смисъла на чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК.

По изложените съображения, аргументите, с които е обосновано искането за спиране не могат да бъдат възприети нито като предпоставящи настъпването на значителни вреди, а още по-малко

като трудно поправими за жалбоподателя, доколкото целта на принудителното настаняване е изпълнението на наложената принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

С оглед на изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 вр. ал. 4 и ал. 2 от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на наложеното със Заповед № 5364з – 5550 от 11.09.2026 г. издадена от оперативен дежурен в Оперативен дежурен център при Дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи принудително настаняване на Х. Г., гражданин на Република Т., в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“ – Любимец до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация за изпълнение на ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ - „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от ОПРЕДЕЛЕНИЕТО да се връчи на страните.

СЪДИЯ: